

COLUMBIA

SSX 1007

CHOOSE NOW!

**GUGGE
HEDRENIUS'
ORCHESTRA**

CHOOSE NOW! Gugge Hedrenius' Orchestra

Gugge Hedrenius orkester är ett riktigt jazzband av den sort som man genom åren vant sig kalla riktigt och jazzband. Den representerar en sorts jazz som kanske aldrig tidigare spelats här med så höggradig autenticitet; förs man för parallellens skull nämna t ex Gene Ammons band, Hank Crawford's, Tadd Damerons, Al Coopers, Illinois Jacquets eller Buddy Tates? Folk som hört sånt i USA gör det i alla fall.

Orkestern spelar "färgad" jazzmusik med en, när det vill sig, hänförelse. Kanske är man för positiv, för känslomässigt engagerad? Men det är musik som verkar — och vill verka — direkt, som syftar till spontan och glad reaktion men därför inte saknar nyanser eller intelligens. Musik som hellre väljer en viss ruffighet än riskerar att bli "européiskt slipad". Det är fundamental jazzmusik som ger en välgörande hemkänsla och påminnelse mitt ibland det experimenterande med uttrycksformerna som är så vanligt i dagens jazzliv, där en aldrig så helgjutna "vanlig blues" får allt svårare att vinna berättigat intresse eller seriös kritik än det mesta som är nytt eller "modernt".

Gugge har haft sin orkester i fem år, från början med trumpet och tre saxar på vanligt sätt, men sedan organiskt utökad i takt med att man mötte musiker som naturligt passade in i orkestern. Så behövdes t ex sommaren 1963 plötsligt en vikare för Christer Boustedt under några veckor. Göran Östling ryckte in och visade sig passa så bra att det var helt naturligt att han skulle stanna när Christer kom tillbaka.

Idén med två trumpeter kom långt tidigare, i och med att man fick höra de Ray Charles-skivor där den sätningen används (2 tp, 3 saxar), vilket också Ray Charles orkesterledare och altsaxofonist Hank Crawford gjorde på sina hitills tre LP under eget namn. Dessa skivor innebar egentligen den definitiva förlossningen för orkestern; man fann sin stil och man fann en repertoar som kändes riktigt att utgå ifrån. Idrees Sulieman, den underbara trumpetaren, medverkade i orkestern ett år under denna tid och hade stor del i mognadsprocessen genom de direkta impulser han kunde förmedla.

Bo Broberg, Bertil Lövgren *trumpet*; Christer Boustedt, Göran Östling *altsax*; Lennart Åberg *tenorsax*; Peje Isberg *barytonsax*; Gugge Hedrenius *piano*; Sigge Andersson *bas*; Ivan Oscarsson *trummor*; Candy Green *sång*.

Sida 1:

Choose Now Tadd Dameron; arr Bo Broberg. 4:38.
Solister: Bertil Lövgren tp, Lennart Åberg ts.

Easy Living Robin-Rainger; arr Gugge Hedrenius. 3:34.
Solist: Göran Östling as.

Kidney Stew Eddie "Cleanhead" Vinson; arr Gugge Hedrenius. 3:10.
Solister: Candy Green voc, Göran Östling as, Bo Broberg tp.

But Beautiful Burke-Van Heusen, arr Bernt Rosengren. 5:45.
Solist: Bertil Lövgren tp.

I Want A Little Girl Moll-Mencher; arr Gugge Hedrenius. 3:10.
Solist: Candy Green voc, Bo Broberg tp.

Sida 2:

Deception Miles Davis; arr Bernt Rosengren. 4:11.
Solister: Bertil Lövgren tp, Christer Boustedt as.

Hommage à Maigret Bo Broberg. (Bengt Ernryd tp tillkommer).

I. Solist: Bo Broberg. 4:25.

II. Solister: Lennart Åberg ts, Gugge Hedrenius p. 6:10.

III. Solister: Bo Broberg tp, Lennart Åberg ts, Gugge Hedrenius p. 6:39.

Inspelad den 27 (sida 1) och 29 (sida 2) februari 1964.
Producent och kommentar: Gunnar Lindqvist. Tekniker: Gunnar Löf. Foto: Bo Trenter.

Candy Green har också blivit en värdefull faktor i orkesterns musicerande. Han är född i Texas och växte upp med just den musik bandet helst vill spela. Han har förmåga att förmedla sin känsla för denna på ett direkt och självklart sätt och är, ofta genom sin blotta närvaro, en inspirator som sätter eld i bandet.

Praktiskt taget alla medlemmarna i orkestern har fått anbud från andra band som kan erbjuda fler arbetstillfällen, men konsekvent tackat nej. Här finns en sammanhållning och gemensam upplutning kring orkesterns sanna jazzanda, som i dagar som dessa är extra viktig för att hålla ihop ett större band. De speciella möjligheter till musikalisk fostran och disciplin ett sådant erbjuder gör också Gugge Hedrenius orkester värdefull, inte minst därför att de större orkestrarna både här och i USA ständigt blir allt färre.

Vi behöver Gugge Hedrenius orkester. Inte för att den är "värd uppmuntran", som det brukar heta, utan för att dess kvaliteter är omistliga och för att man genom den rättframma stil som orkestern representerar kan hoppas vinna en bredare publik för jazzens sak (att "popjazz" är något annat än detta behöver väl inte sägas).

Man har hängivna supportorer på många platser i landet och på åtminstone tre ställen har det bildats orkestrar med Gugges som direkt anledning och förebild.

Om själva musiken på denna LP får andra uttala sig och tycka. Vi har försökt göra skivan så innehållsrik, mångsidig och bra som möjligt och hoppas helt enkelt att Ni skall tycka om den och att den skall väcka uppmärksamhet i rättvis utsträckning åt vad orkestern och dess medlemmar åstadkommer.

Gugge Hedrenius orkester är "on the right kick"!

Gugge Hedrenius' Orkester på Restaurang Gyllene Cirkeln i Stockholm.

An abstract painting with a rich, textured surface. The color palette is dominated by deep reds, burnt oranges, and dark, almost black, tones. The brushwork is expressive and varied, with some areas showing fine, linear strokes and others with thick, impasto applications of paint. The overall composition is dynamic and somewhat chaotic, with a sense of movement and depth. The text 'BIG BLUES BAND' is printed in a clean, white, sans-serif font in the upper-middle section of the painting.

BIG BLUES BAND

Blues of Sweden

Gugge Hedrenius'

BIG BLUES BAND

Side 1:	BLUES OF SWEDEN	6,00
	LAJKA COME HOME	5,23
	POLISH PARLIAMENT	3,25
	BABY BLUES	2,50
Side 2:	KICK OFF THE BLUES	3,55
	DID SHE EVER CRY	3,15
	SWING IT, MR. MINISTER	5,05
	MR. JUICE	4,43

All songs written and arranged by Gugge Hedrenius and published by Sweden Music AB, Stockholm.

Produced by Håkan Elmquist and Benny Andersson with valuable assistance of Rune Persson.
Executive producer: Stig Anderson

The studio exhibited unequivocal symptoms of the glory and strength of the Blues. There was a regular army of blue-and-yellow flags, some with one handle and some with two, exhibiting appropriate devices, in golden characters four feet high, and stout in proportion. It was a grand band of trumpets, saxophones, trombones, and drums marshalled four abreast, and earning their money, if ever man did, especially one of the trumpet men, who was very muscular. There were bodies of constables with blue staves, twenty studio-engineers with blue scarves, and a mob of fans with yellow cockades. There were listeners on horseback, and listeners on foot. There was an open carriage and four, for the honourable Gugge Hedrenius: and there were four carriages and pair, for his friends and members of the orchestra: and the flags were rustling and the band was playing, and the constables were swearing, and the twenty studio-engineers were squabbling, and the fans were shouting, and the horses were backing, and the post-boys perspiring: and everybody and everything, then and there assembled, was for the special use, behoof, honour,

and renown, of the honourable Gugge Hedrenius, of The Kingdom of Sweden, one of the candidates for the representation of The Blues Hall of Fame.

Long and loud were the cheers, and mighty was the rustling of one of the blue flags, with »Liberty of the Jazz» inscribed thereon, when the sandy heads of Messrs Andersson, Anderson & Elmquist, the producers of the present record was discerned in one of the windows, by the fans beneath: and tremendous was the enthusiasm when the honourable Gugge Hedrenius himself, in top boots, and a blue-and-yellow neckerchief, advanced and seized the hands of the said Messrs Andersson, Anderson & Elmquist, and melodramatically testified by gestures to the crowd, his ineffaceable obligations to the members of BIG BLUES BAND.

LASSE O'MÄNSSON

(Acknowledgement: Charles Dickens)

Lead-trp.	Bosse Broberg (BB)
Trp. - Fluegelhorn	Håkan Nyquist (HN)
Trb.	Lasse Olofsson (LO)
B-Trb.	Sven Larsson (SL)
Lead-alto	Christer Boustedt (CB)
Alto	Wåge Finer (WF)
Sop	Ulf Andersson (UA)
Ten	Anders Lindskog (AL)
Bar	Chris Holmström (CH)
Conga	Kofi Ayivor (KA)
Guitar	Jan Schaffer (JS)
Piano	Gugge Hedrenius (GH)
Bass	Sigge Andersson (SA)
Drums	Ivan Oscarsson (IO)

SOLOS:

BLUES OF SWEDEN	GH - CB - LO - BB	
LAJKA COME HOME	HN - JA	I
POLISH PARLIAMENT	JS - HN	II +
BABY BLUES	CB - WF	+
KICK OFF THE BLUES	AL - LO	I III
DID SHE EVER CRY	CH - AL - CB	
SWING IT, MR. MINISTER	GH - AL - LO	I II
MR. JUICE	GH - WF - KA	I II +

I Jan Allan (JA) (Trp.) Added
II Peje Isberg (Bar) Added
III Ahmadu Jarr (Congas) Added
+ Ronnie Stensson (Sop) Replaces UA

Recorded in Metronome Studio, Stockholm, December 7, 8 and 9, 1972.

Engineer: Rune Persson

Painting: Jannot Derid's »Doomsday»

Photo: Larsåke Thuresson

Art director: Owe Junsjö

A special thanks to STIM, the Swedish Performing Right Society, who has been economically and morally supporting us in this production.

Printed simplified arrangements in folio-form are available from Sweden Music AB, Box 5265, S-102 45 Stockholm, Sweden.

Blues of Stockholm

Gugge Hedrenius
big blues band
Blues of Stockholm

Side 1: GUGGE'S BLUES 5.18
WATERGATE SHUFFLE 3.40
LONG LONG GONE 4.55
THERE IS A REASON 4.23
BIG BLUES BERNT 3.45

Recorded live at Bullerbyn, Stockholm in July, 1974
Engineer and producer: Rune Persson

Side 2: S.B.M.N. BLUES SYMPHONY * 11.46
BLUES OF STOCKHOLM ** 7.08

* Recorded in co-operation with STIM, the Swedish Performing Right Society at Metronome Studio, Stockholm on December 9, 1972.

Engineer: Rune Persson

Producers: Håkan Elmquist and Benny Andersson

** Recorded by Radio Sweden at Studio 4, Stockholm on November 6, 1973.

Engineer: Ola Kejving

Producer: Bo Lennart Broberg

☞ Rrrr . . . Hello, this is the Big Blues Office, the bandboy speaking. Mr Minister of Culture! You finally got us, Sir. Yes, we are still alive celebrating the 15th Anniversary of the BIG BLUES BAND. I'll explain it to you, Sir. BIG means that we are too big for the Public Concert Bureau, the Public Employment Exchange and the Public Schools. BLUES means that we've got something to tell. BAND is what a group changes into after 15 years of fighting the Establishments. In fact, the roaring in the S.B.M.N.-BLUES SYMPHONY means TOGETHER. Sir, we can smile, cry and love. But we are just furious about the Academic Imperialism of Music in the Educational System. Did you get it? Fine! You'll be busy for a while, Sir. Thanks for calling.

☞ Rrrr . . . Hello, is that the Town Hall? Well, this is St. George speaking — the Patron of Stockholm. I once killed that dragon outside the walls, remember? Yeah, and that dammed fire: By the way, I forgot about the one inside the walls . . . BLUES OF STOCKHOLM.

☞ Rrrr . . . Hello, is that the dragon speaking? — No my love, this is BULLERBYN (NOISY VILLAGE) and today we have a beautiful dragonfree Thursday. The poor animal is occupying the surroundings but we are separated from it by two bridges. Look at the front cover! We are alone, waiting for you. And so is the BIG BLUES BAND. As a matter of fact GUGGE'S BLUES will introduce you to a few pieces of good advice. They say "next time" you give a white house to somebody you've seen on the TV, be careful (WATERGATE SHUFFLE); and they say "don't listen to the trolls whispering the truth from the deep of the forest: it will get you into trouble because Nature is LONG LONG GONE". But they also say "THERE IS A REASON and that's why the dragon has to be killed". And you can sit down with friends, you can eat and drink and think it over. When it is time, His Reverend's Knight BIG BLUES BERNT will draw his swinging sword and wish you a real good fortnight. Dragonwise. — WELCOME TO THE CLUB.

All songs written and arranged by
Gugge Hedrenius.
Lyrics in 'Gugge's Blues' and
'Watergate Shuffle' by Gugge
& Les.

Conductor: Gugge Hedrenius

Executive producer: Stig Anderson

Front cover photo:
Sten-Ove Bergström

Back cover photo:
Bengt H. Malmqvist

Art director: Peter Wiking

SOLOS:

GUGGE'S BLUES	GH	LC	CH	BB
WATERGATE SHUFFLE	LC	BR	AL	HN
LONG LONG GONE	AL	JA		
THERE IS A REASON	CB	GH		
BIG BLUES BERNT	BR			
S.B.M.N. BLUES	GH	WF	JS	LO
SYMPHONY *	JA	BB	IO	
BLUES OF STOCKHOLM **	GH	AL	KJ	

* Ahmadu Jarr added
Kofi Ayivor replaces SM
Ulf Andersson replaces BR

** Kurt Järnberg replaces JA
Lennart Axelsson replaces BB Håkan Levin replaces BR

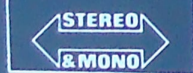
lead-trp
trp + flh
trb
trb
b - trb
alt
alt
ten
ten
bar
piano
git
conga
bas

Bosse Broberg (BB)
Håkan Nyqvist (HN)
Jan Allan (JA)
Lasse Olofsson (LO)
Sven Larsson (SL)
Christer Boustedt (CB)
Wåge Finér (WF)
Anders Lindskog (AL)
Bernt Rosengren (BR)
Chris Holmström (CH)
Gugge Hedrenius (GH)
Janne Schaffer (JS)
Sabu Martinez (SM)
sida A Sture Åkerberg (SA)
sida B Sigge Andersson (SA)
Ivan Oscarsson (IO)
Les Carlton (LC)

drms
vocal

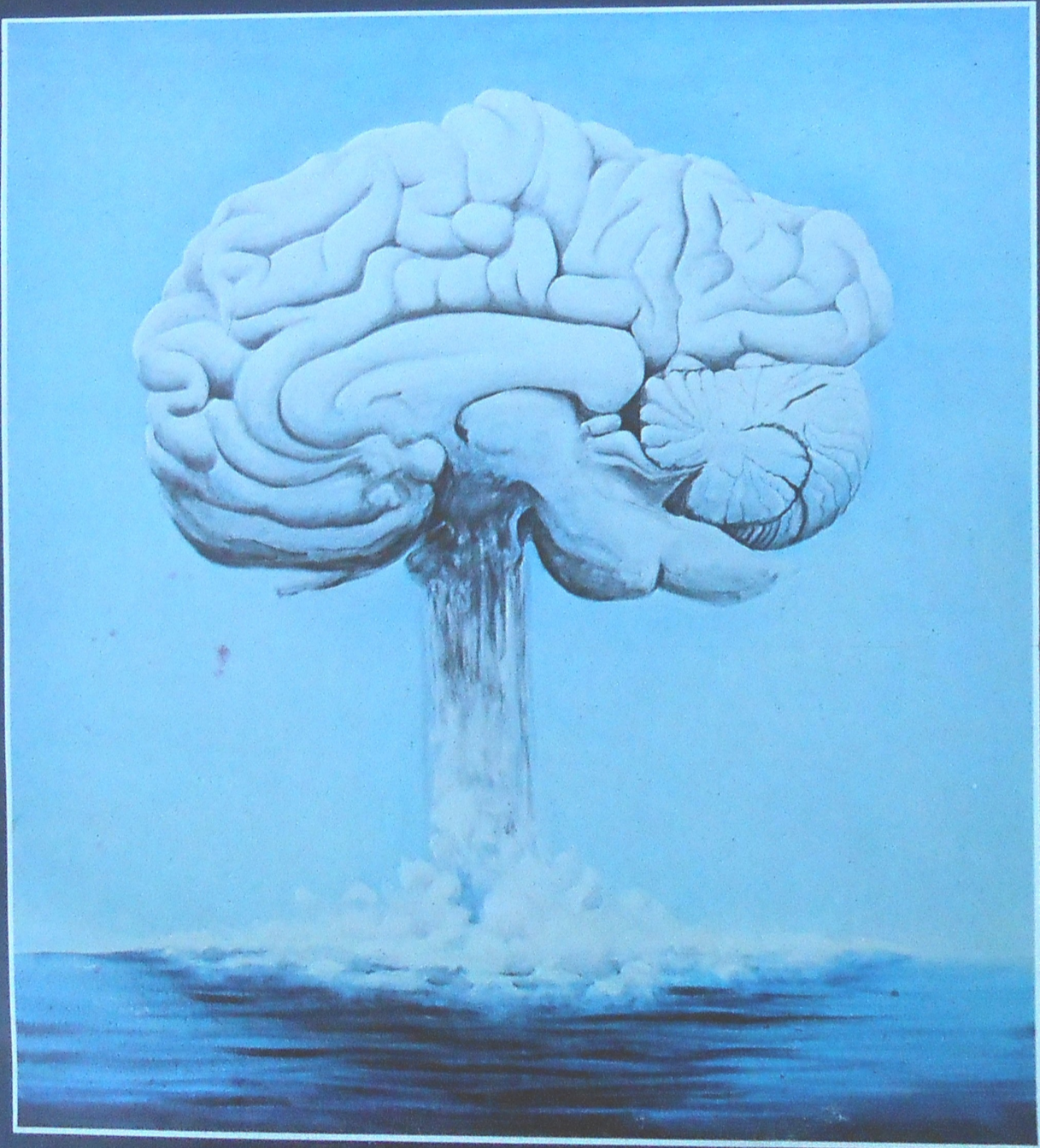
POLS 257

GuggelHedrenius'
BigBluesBand

BLUES
OF EUROPE

POLS 268

Gugge Hedrenius' Big Blues Band

BLUES OF EUROPE

Side One

1. **BLUES OF WERMLAND** + 4.00
Comp: Gugge — Solo: JA
2. **BLUES FOR RADIO SWEDEN** 2.20
Comp: Gugge — Solos: GH — WF — CH — HN
3. **EASY** 2.45
Comp: Gugge — Solo: AL
4. **BIG BLUES SAMBA** 5.35
Comp: Gugge — Solos: IÖ — WF — LO
5. **SHE IS FUNNY THAT WAY** 4.10
Comp: Moret — Whiting — Solo: BR

Side Two

6. **BLUES OF EUROPE** + 7.52
Comp: Gugge — Solos: BB — SM
7. **BIG BLUES RIFF** + 2.57
Comp: Finér — Solos: LO — CH — BL — RD
8. **HELENA I** 5.00
Comp: Gugge — Solo: AL
9. **HELENA II** 3.00
Comp: Gugge — Solo: GH

All numbers in manuscript except SHE IS FUNNY THAT WAY, Ehrling & Löfvenholm

Arrangements: 1 — 2 — 3 — 5 GH
4 — 6 — 7 — 8 — 9 GH — WF

Trps: Bosse Broberg (BB), (Lead: 3—4—5—6—8—9); Bertil Lövgren (BL), (Lead: 1—2—7); Håkan Nyqvist (HN)*, (Flh in 4); Jan Allan (JA); Ulf Adåker (UA).
Tbns: Lasse Olofsson (LO); Bertil Strandberg (BS)*; Jörgen Johansson (JJ). B.Tbn: Sven Larsson (SL).
Altos: Wåge Finér (WF); Calle Lundborg (CL)*.
Tenors: Anders Lindskog (AL); Bernt Rosengren (BR)*.
Bar: Chris Holmström (CH).
Piano: Gugge Hedrenius (GH).
Bass: Roman Dylag (RD)*.
Drums: Island Östlund (IÖ).

* Replaced by:
(BS)* Olle Tull; (BR)* Göran Larsén, in 3—4—5.
(HN)* Bertil Lövgren; (CL)* Göran Larsén;
(RD)* Georg Riedel, in 6—8—9.
(BR)* Dave Castle; (CL)* Torsten Dannenberg, in 1—2—7.

+ Added:
Janne Schaffer (guitar) in 1.
Sabu Martinez (congas) in 6+7.

Recorded at Metronome Studio, Stockholm
August, September, October, November 1975
Engineer: Rune Persson
Front Painting: "Explosion Taking Place" Henck Wognum
Back cover photo: Bengt H. Malmqvist
Art director: Peter Wiking

© 1976 POLAR MUSIC AB

GUGGE HEDRENIUS GROUP 9 / BLUES DIRECT

BLUES DIRECT

GUGGE HEDRENIUS GROUP 9

DIRECT BLUES as a recording project — the very first direct to disc-cutting long-playing record in Sweden for 25 years — is realized by Ställverket AB, Stockholm, and ANDERS OREDSON, in cooperation with Radio & Television magazine through ULF B. STRANGE, which have been sponsors.

- ◆ This record is to celebrate the 50th Anniversary of the magazine, founded 1929, and the record Blues Direct is preferably reserved the readers as it is not for sale through other channels.
- ◆ The initial pressing is limited to 3 000 copies, so the record is an exclusiveness.
- ◆ The record is pressed from a special selected vinyl mass of a very high quality, free from recycled ingredients. This pure mass is to guarantee an optimal signal to noise ratio.

On the master lacquers selected for this record, was Group 9 represented by the following musicians performing:

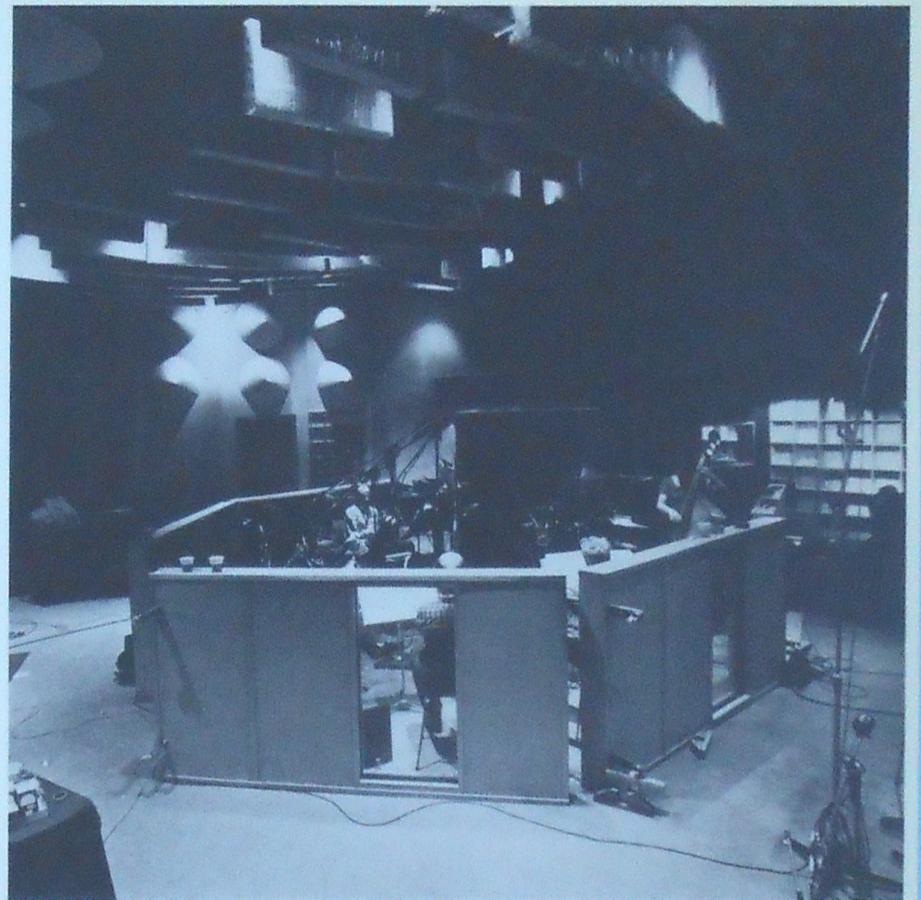
GUGGE HEDRENIUS, piano
 RUNE CARLSSON, drums
 BJÖRN ALKE, bass
 WÅGE FINÉR, alto sax
 HECTOR BINGERTZ, tenor sax
 CHRIS HOLMSTRÖM, barytone sax
 ANDERS STENGÅRD, trombone
 ULF ADÅKER, trumpet
 JAN KOHLIN, trumpet

Side A:	Side B:
1. PERDIDO	1. SOUL SHOUTIN'
2. TEAR DROPS	2. TIGHT IN NUTIZIA
3. SAMBA DE LOVES ME	3. IN A MELLOW TONE

◆ The full processing of the record, from the master lacquer and cutting to the pressing, via the plating procedure and the matrixing, has been accomplished with the outmost care and under strict quality control of every stage.

◆ The detailed information on the technical particulars of the recording session and the record, is included in the album as a separate document. In this you will find some laboratory measurements and data references, compiled by Radio & Television together with RUNE PERSSON, Metronome Studio, Stockholm.

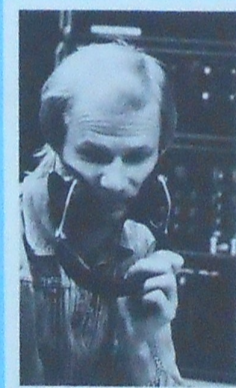
Method of recording: Direct to disc cutting
 Recording date: December 16, 17 and 18, 1977
 Studio: METRONOME, Stockholm
 Project administrator, producer and balancing engineer: ANDERS OREDSON
 Lathe operator: RUNE PERSSON
 Project coordinator, co-producer: ULF B. STRANGE
 Recording assistant: GABRIELLE HERMELIN
 Lacquer plating, matrixing: EUROPA FILM, Sundbyberg, and GRAMMOPLAST
 Pressing: GRAMMOPLAST, Spånga

An interior from the creation of the Blues Direct during the three December days 1977 in the Metronome studio.

As seen have the artists been "fenced in" between an array of studio absorbents, and in this "manège" they had the benefit of being grouped close together, thus securing the best communication, supporting each other, as well as the best acoustical conditions in the studio. This arrangement also gave a minimum of microphone/channel leakage or crosstalk when performing and, finally, it proved to give the most pleasant sound of the band.

A total of 22 microphone inputs were used to the 24 channel Neve mixing console in the control room.

ANDERS OREDSON,
Ställverket

RUNE PERSSON,
Metronome

GUGGE HEDRENIUS,
Group 9

The original for the cover is a painting by the artist MAGNUS ENGBERG, Göteborg

Text, cover liners and photos: ULF B. STRANGE
 Album design: STUDIO MATCHBOX
 All rights reserved. Copyright STÄLLVERKET
 and RADIO & TELEVISION 1978

**radio &
television**

BLUES DIRECT

**Gugge Hedrenius
Group 9**

**radio &
television**

Direktgravering

teknisk förnyelse på beprövad grund

Här är den första direktgraverade longplaying-skivan som någonsin gjorts i Sverige. Metoden med direktgravering har heller inte varit aktuell under närmare 25 år.

Direktgravering utesluter inspelningen på magnetband. Nu liksom då gäller att alla som medverkar i en grammofoninspelning framträder tillsammans vid inspelningstillfället, och att hela tagningen för en sida sker i ett svep, i ett kontinuerligt sammanhang. Missas någonting, får alltsammans tas om. Inget går att ändra i efterhand eller lägga till, som man kan göra med magnetband. De musikaliska prestationer som ligger till grund för den svåra och nervpressande uppgiften att göra en direktgraverad grammofonskiva tillkommer alltså på precis samma premisser som vi har vid live-framförandet från estraden, resp. direktsändningen. Ty det som framförs vid en direktgravering går ju inte in på något magnetband utan, precis som förr, innan ens den monofoniska bandspelaren fanns tillgänglig, går ljudet från mikrofonerna i form av elektriska signaler in på ett graververk, där man förr hade 78-varvs vax- eller acetatsskivor i vilka spåren ristades in. Vi har idag modernare grejor än dåtidens frekvensbeskurna överföringsled, graverdosor och skivmaterial, men principen är exakt densamma nu som då.

De spår som överförts till lacket av graverteknikern är slutprodukten av själva inspelningen. Lackskivan behandlas elektrokemiskt, så att man kan få fram pressmatriser efter ett par led och till sist säljbara skivor som »avtryck» av originalet.

Varför väcker man till liv så här gammal och svår teknik då?

Därför att något väsentligt gick förlorat då vi övergav den gamla direkttagningemetoden. Det kom perfektion i stället för spontanitet. Ensemblespelet av drivna, disciplinerade instrumentalister, som förr kom samman för att under förtäta sessions spela in sin egen musik, direkt och tillsammans, är idag sällsynt, då dels den akustiska känslan av levande, homogent skapad musik är borta, dels man bygger upp spår efter spår av enstaka stämmor, som sedan mixas ihop till ett »sound». Det finns en friskhet och en omedelbarhet, en närvaro helt enkelt, i många av de gamla skivorna som försvunnit i studiosammanhagen idag.

Hi-fi-tekniken och ljudmediet har utvecklats oerhört. Bakom detta ligger framförallt hemligheten med den exempellösa framgång som den nygamla direktinspelningemetoden fått världen över, där små entusiastbolag satsat på så avvikande unika skivor.

I eventuell jämförelse blir ljudet ojämförligt bättre, klarare, naturligare, friare och mäktigt en dynamik som inte längre begränsas av magnetbandproceduren. Borta är alla brus- och distorsionsstränder led som hänför sig till mångkanalanvändningen, alla olika mixingsstadier, överföringar, dubbingar och överspelningar, alla fasfel och signalbehandlingsgrepp som bygger upp hinder för en rak, oförmedlad klang. Graververket och lacket har nämligen i sig en långt större inneboende kapacitet än också de mest avancerade magnetband. Graververket (och det masterlack man lägger på dess roterande tallrik) utgör en väsentligt mycket överstyrningsäkrare och linjärare överföringskedja med både färre och starkare länkar i, än den vanliga bandproceduren!

Därför de unika kvaliteter som ligger i öppen dag vid avspelning av en direktgravering som denna. Den är tyvärr omständig att göra, dyr som produkt och tillkommen på ett tidskrävande och enerverande sätt. Den använda metoden sätter en gräns för upplagorna man kan pressa. Den står i ett totalt motsatsförhållande till allt rutin- och masstänkande som dominerar skivbranschen. Direkt-skivan måste i hög grad förbli en exklusivitet för dem som strävar efter en ljudtekniskt högkvalitativ grammofonskiva, som också tillvaratar musikernas bästa intentioner, kunskaper och intresse.

Därför den omiskännliga spelglädjen, det frigiörda, »stora» ljudet med dess fint artikulerade detaljverkan i förening med ett imponerande helhetsperspektiv - mixningen är anlagd på naturlighet och balans i ljudpanoramats, inte konstlade effekter.

Av slående verkan är den bitande skärpan i attackerna från blåsarna, den varma lystern över soloinstanserna, som alla »sitter» perfekt i sterobilden, och den där utklangande renheten hos alla instrument som bärs fram så överlägset verklighetstroget inom ramen för en totaldynamik som överstiger 80 dB!

Av allt kritiskt som en inspelning som Blues Direct för med sig - musikernas situation med kravet att precis allt ska klaffa under (den tvunget sammanhängande) tagningen av till sin karaktär ganska olik upbyggda nummer, med många skilda solon och ensembleinsatser, ljudteknikernas mikrofonplaceringar och »öppna linjer» både framåt mot ensemblen och bakåt mot graveringen - är just den sistnämnda det i särklass knepigaste.

Metoden står och faller med skickligheten hos den som sköter graververket. I det här fallet hade uppgiften lagts i de mest kompetenta händer, då RUNE PERSSON, Metro-nomes studiochef och den kanske mångsidigaste inspelningstekniker vi har i landet, inte bara ställde sin bästa utrustning till förfogande utan tog det hela som en stimulerande utmaning att göra den här svåra graveringen själv. Studios NEUMANN-apparaturlös

gravering — ett VMS 66-verk — och anslutande utrustning jämte förbindelselinjerna ut till musikerna hade då omsorgsfullt apaterats för den ovanliga uppgiften, och i det noggranna trimningsarbetet hade bl a graverdosan, en WESTREX 3D Ila som är berömt för sin kvalitet, försetts med en ny, utvald uppsättning gravernålar från Amerikanska Micro-point av allra senaste och mest avancerade slag. Dessa nålar var garanterade en tolerans inom 1 grad vid 89-90° skärprofil, och de hade undergått en ytterst kritisk matchning innan för optimal likformighet. De här nålarna medger hög gravering med låg distorsion och ger ökade möjligheter till att utan begränsningar få in jämförelsevis höga signalamplituder också i de kritiska, avtagande spåråldersdelarna mot skivmitten. Den alltid annars använda spåråldersdelningsautomatiken i graververket, som känner av det största antal spår som kan läggas in per ytenhet i lackskivan, hade kopplats ur och Rune gjorde en helt manuellt skött spåråldersdelning. Därvidlag gällde, att djupet var fastlagt men botengeometrin varierade med modulationen. Allt i allt krävs, att graververksoperatören utantill behärskar hela musikmaterialet, takt för takt, och på förhand vet hur han skall möta de oavslutligt skiftande styrkegraderna och modulationsvariationerna, vilket inte bara kräver en virtuos behärskning av det tekniska utan ett perfekt samspel med balans-teknikern bakom reglarna i kontrollbordet. Det finns ingen tid att möta oförutsedda avvikelser på!

Den här, alltigenom manuella och hantverksmässiga inspelningemetoden, medför att man inte kan gravera in lika långa speltider som då man använder spåråldersdelningsautomatik som på vanligt sätt tillkopplats en tape man vill gravera från. Här har t ex inledningen gjorts med en gles fördelning, 6 spår/mm, istället för mer än vanliga 20 min speltid per skivside får man nu max 17 minuter. Väl att märka har då inga som helst frekvensbeskärande ingrepp eller begränsningar av signalamplituderna införts (limitering) — Musiken finns där, hel, full och obesuren!

KVALITET SOM LIVELJUDET!

»Det här är något som vi ser starkt kan konkurrera med live-ljudet, säger GUGGE HEDRENIUS, som alltså med GROUP 9 ur the BIG BLUES BAND blev 1970-talets förste svenske orkesterledare att gripa sig an med direktinspelningens oprövade metodik (för dagens musikgeneration och tekniker oprövade, skall väl sägas). Det tog tre långa dagar i sträck att göra Blues Direct, tre dagar som avsatte värdefulla erfarenheter på båda sidor om kontrollrumsfönstret...

»Det är viktigt för oss i bandet att få spela in så här. Vår tro på att den här metodiken skulle avsätta något extra besannades ju så fort vi kunde ta del av resultaten. Metoden ger en övertygande återgivning av det friska utspel som i så hög grad blivit orkesterns kännetecken».

Det är en musikalisk formfråga i vid mening, påpekar Gugge om det egentligen självklara att musikerna skall kunna höra varandra, akustiskt och visuellt stödja varandra och ha närbildkontakt både inbördes och med den publik som de är vana att framträda inför. Publik hade vi ju ingen i studion, men vi hade ändå hela tiden en god orkesterplacering, där vi särskilt uppskattade att ha trummorna och basen ute på golvet i stället för att, som annars gäller, ha dessa rytminstrument »inbyggda» i särskilda bås, understryker han.

Inspelningen i den här formen har alltså alla möjligheter att förmedla vad Group 9 vill uttrycka med sin musik.

Där har det improvisatoriska, infallens mångfald och en aldrig återhållen spelglädje inom ramen för en bluesinriktad grundform alltid stått i förgrunden. Group 9, som kan kallas ett »landslag» ur det stora och tidvis växlande bandet, profilerar ytterligare den här nära, på spontan känsloutlevelse fokuserade musiken.

Musik är en livsform, en filosofi, brukar Gugge säga, och bandets tusentals entusiastiska vänner, inte bara över hela vårt land utan numera också ute i Europa, är hängivna mottagare av den feeling som eldsjälens Gugge Hedrenius förmedlar:

»det rör sig aldrig om en svår, tillkrånglad eller pretentiös musik utan om en solid, rakt på-jazz, som det svänger om på ett högst levande sätt. Att spela är att kommunicera.»

För Gugge, som sedan nu snart 20 år så aktivt och mångsidigt fört ut sitt budskap med helhjärtat stöd av en elit av Sveriges jazzmusiker från otaliga estrader och många radio- och tv-sändningar, till fest och vardags, liksom för oss som på olika sätt arbetat fram det här grammofonprojektet betyder Blues Direct en så fullödig överföring av musik, idéer och känsla till lyssnaren som överhuvudtaget är möjligt.

Om musiken

»Bandet med de många solisterna» brukar det ibland stå på affischerna då Gugge Hedrenius BIG BLUES BAND framträder.

Samtliga i Group 9, ur bandet medverkande, hörs i de sex nummer som valts ut för BLUES DIRECT från de totalt sju lacksidor som spelades in. Flera av numren är välbekanta från de många konserter och radioframträdanden gruppen haft under senare tid. Arrangemangen är oftast skrivna inom orkestergruppen.

A-SIDAN:
PERDIDO. JUAN TIZOL / DUKE ELLINGTON, arr. Gugge / Wåge / Chris. Solister: Samtliga.

»En lite annan version än man kanske väntar sig av den här låten», säger Gugge.

»Det finns två toner i början som hör till de ursprungliga, ett C och ett ess...» Mustig, solid orkesterjazz, en stämningshöjare och en fin introduktion till bandet.

TEAR DROPS, HANK CRAWFORD. Arr. Gugge. Solister: Hector, Gugge.

En melankolisk introvert ballad med HECTOR BINGERTS tenorspel som står fram mot de täta orkesterklangerna i skimrande flöden i ett starkt stämningmättat nummer, där Gugge avslutar med ett fint pianosolo.

SAMBA DE LOVES ME. GUGGE HEDRENIUS. Arr. Gugge / Wåge. Solister: Gugge, Wåge, Ulf.

Låter oss höra ett original av Gugge med Wåge Finers fina Altsax i ljusa tankar och blänkande infall kring en lättsamt rytmiskt samba-ram liksom trumpetaren Ulf Adåker med sitt kräset eleganta spel. Den omiskännliga inspiratören och (så där lagom allvarlige) »försångaren» Gugge H. hörs från sin mikrofon. I samban finns både en klangligt solid, djup botten liksom en lätt, svävande diskantklang att uppmärksamma i det här mångfacetterade arrangemanget.

B-SIDAN:
SOUL SHOUTIN'. STANLEY TURRENTINE. Arr. Gugge. Solister: Chris, Hector, Bosse, Jan, Rune och Björn.

Här berättar barytonsaxofonisten CHRIS HOLMSTRÖM sin story i en inledande, förbluffande kadens — hör vilken basmättad! — som föregår hans insats som solist och leadman över bandets unisona riff. Han blåser baryton med en formidabel lätthet och handskas med den stora luren som om inga fysiska hinder alls funnes. Hör också på RUNE CARLSSONS trummor och BJÖRN ALKES bas, en lika drivande som inspirerande grund för ensemblen, där en rad solister gör sina inlägg i växelverkan med den rör-
liga och fritt svängande orkestermassan, som fint balanseras av kompetens figurer och punkteringar.

TIGHT IN NUTISIA. WÅGE FINER. Arr. Gugge / Wåge. Solister: Jan, Wåge och Björn.

Ja, parafrazen på den klassiska NIGHT I TUNISIA behöver ju inte särskilt understrykas. Mot en klangbotten av sammanhållna blåsarstämmor, lätt men distinkt, utspelas en intensiv trumpet- och altsaxdialog, allt under temperaturen stegras mot den klangligt färgstarka finalen, där de båda trumpetarnas frigjorda akustiska energi skär som svetslåg ut högtalarna innan BJÖRN ALKE rundar av i ett solo.

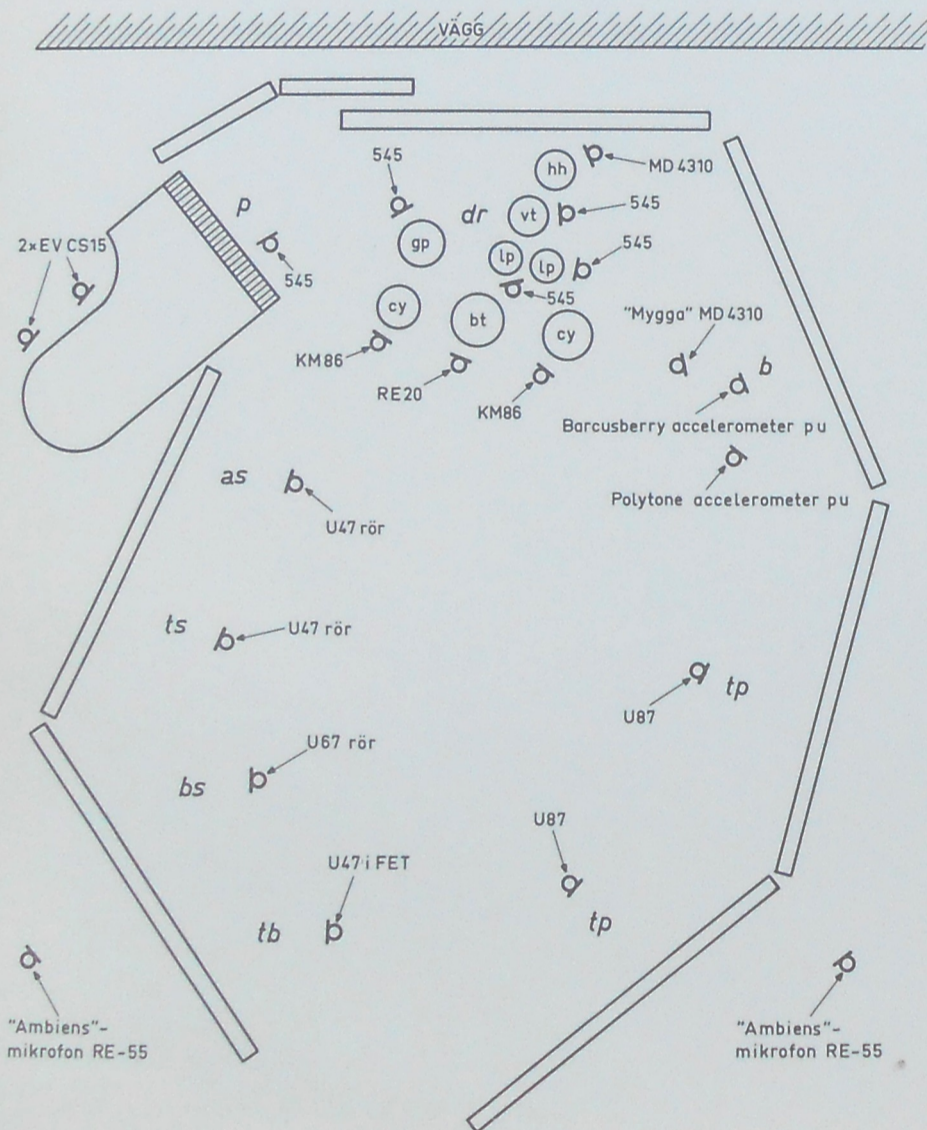
IN A MELLOW TONE. ELLINGTON o GABLER. Arr. Gugge. Solister: Hector, Bosse, Gugge, Anders.

Också här demonstreras rytmsektionens kapacitet med Runes precisa, lyhört drivande trumspel och musten i Björns stråkspel på basen (under inpass från Gugge på flygeln) som framträdande kvaliteter. Liksom hela den lättlynta stämningen i bandet! Det svänger på bokstavligen bästa söndagshumör i det här musikantiska allaktivitetsnumret, som inte minst låter oss höra avspända solon från några av blåsarna. — Kapellmästaren själv på studios BOLINFLYGEL inte att förglömma: Ett verkligen inte vanligt pianosound!

—Liksom då det gäller PERDIDO i den här samlingen kan man tala om ett nytt innehåll i en klassisk ram. Andra versioner har skrivits med nya teman, vars bärkraft är fullt ut lika stor som originalets.»

»Men vi gör alltid en referens till detta», understryker Gugge. Den gamla melodin kan t ex återfinnas i slutet. I någon form, t ex som ett ensembletema, finns den där. »Vi menar detta är ett hederligt sätt att jobba: vi vill skapa något nytt inom en känd given ram, och vi tror att publiken positivt noterar bandets musikaliska uppfattning och att vi alltid återför utvecklingarna till sina ursprung.»

Mikrofon och musikerplacering

Så här spelades BLUES DIRECT in

Av den här skissen framgår, dels musikernas placering i studio under inspelningen runt de sammanhållande »väggarna» som byggts upp, dels antalet mikrofoner jämte fördelningen på typer.

Totalt var 22 mikrofoner inkopplade till det 24-kanaliga mixbordet av märket NEVE i Metronomestudion.

Närkontakt musikerna emellan, en så långt möjligt naturlig klangbild och en »levande» akustisk miljö eftersträvades vid tagningen, samtidigt som de enskilda stämmorna måste stå fram ur helheten och någon högre grad av läckning mellan dem följaktligen inte var önskvärd.

För rumsklang, »ambiansen», valdes ett par ELECTRO — VOICE RE 55, av många ljudtekniker ansedd som den kanske bästa dynamiska mikrofontyp som finns. Rundkännande karaktäristik, mycket förmålig frekvensgång. 55-orna var kopplade som ett stereopar och täckte runt de yttre begränsningsytorna. (Metronome är som studio en mini-»Westlake» med en ganska lång efterklangstid om 0,9 s vid 500 Hz mätt mitt på golvet, byggd med små absorberer och akustiska balflar i taket.)

Några av studios finaste dyrgripar i mikrofonväg hade tagits ut för det här tillfället, nämligen de rörbestyckade föregångarna till dagens NEUMANN-kondensator typer. Sålunda hade saxarna följande mikrofoner: Tenor — U 47 rör, Baryton — U 67 rör, Alt — U 47 rör. Bland sina fina egenskaper räknar de ett lågt brus, en utsökt tonåtergivning med ett rundare, mjukare ljud och kanske ett mörkare sound jämfört med halvledartyperna av i dag.

Dagens modernaste Neumann-mikrofoner var representerade med de dubbla U 87-or som hängts upp tätt framför de båda trumpetarna (U 87i FET). Båda dessa mikrofoner var dämpade med -10 dB vid kapseln. Samma gällde den mikrofon som trombonljudet gick in i, en U 47 FET i, dagens version av den mikrofon som egentligen hela den moderna ljudinspelningstekniken baserats på och som först debuterade år 1947. U 47 FET i har bl a det mycket höga värdet om 130 dB dynamik i mikrofonförstärkaren.

Pianisten och kapellmästaren Gugge Hedrenius framträder här på Metronomes BOLINflygel och pianoklangen fångas av två ELECTRO — VOICE CS — 15, en ganska ny mikrofon, som är en elektretkondensator typ för 48 V fantommatning i spänningshänseende. Mikrofonen är en utpräglat riktningsskännande sådan med supercardioid-täckning.

Mikrofonen Gugge både talar och hörs i som band-leader, är en SHURE 545 SM, en ofta för estrad- och PA-ändamål använd dynamisk typ (cardioidkaraktäristik). Den tål höga ljudtryck och häftiga körare, vilket också gör den väl lämpad som trum- och slagverksmik, som vi strax skall komma till.

Trumsetet har en rad separata upptagningsmikrofoner, men då också en stereoljudbild för totalverkan önskades, kopplades som overheadmikar ett stereopar NEUMANN KM 86 som grund. De hängdes mycket nära över trumsetet. Dessa mikrofoner, som är av dubbelmembrantyp liksom t ex U 87, går att koppla om för önskat upptagningsmönster och även variera känsligheten för — också här dämpades de med 10 dB vid kapseln. KM 86-orna är framstående högfrekvensåtergivare. De kompletterades här med tre dynamiska system, Shure 545, ett intill golvpuken, två vid de små pukorna och ett på virveltrumman. En estrad- och kommandomikrofon av extremt återkopplingsresistent slag har använts för hi-hatljudet i trumsetet. Det är en SENNHEISER MD 431 U med »supernjure»-karaktäristik. Den är speciellt avsedd för närinsatser mot transienta ljudkällor och används i »svår» akustisk miljö. Ljudteknikerna känner för den tack vare dess mot flertalet USA-mikrofontyper öppnare, klarare och distinktare egenskaper i sitt arbetsområde upp till 10 kHz.

Amerikansk är däremot bastrummans mikrofon, som är från Electro-Voice och en medlem av RE-familjen, här en RE 20, som är en cardioidmik. Den får kvalitetsmässigt anses något underlägsen RE 55, då den inte är lika öppen och klar.

Basfiolen var bestyckad med hela tre mikar: Dels en POLYTONE-mikrofon, dels en BARCUS BERRY kontaktmikrofon. Vidare användes en SENNHEISER kondensatormikrofon i form av en specialtyp, Lavalierutförandet MK-12, som »byggdes in» i basfiolkroppen.

Amber Spectrum Display

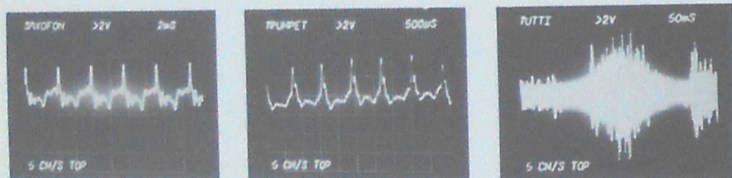
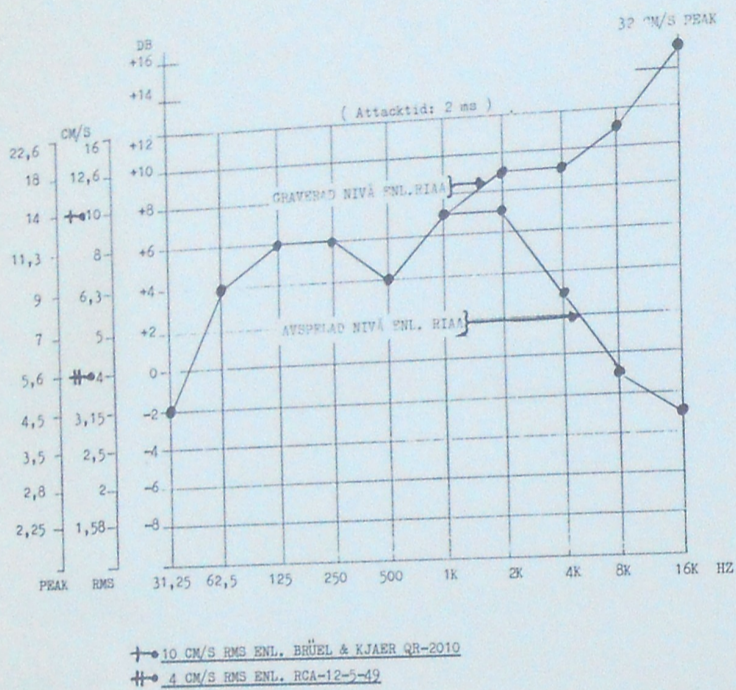

Fig. a. Frekvensspektrum av summasignalen vid direktgraveringen av RT-skivan med Gugge Hedrenius Bluesband i december 1977. Produktion Ställverket, RT och Metro-nomestudion. Analysen gjord med en Amber-spektrumvisualisator. Spår diameter för skivan: 29,2 — 23,4 cm.

Spektrumanalysen av innehållet på skivan är gjord med AMBER realtidsanalysator. Den har ganska lång attacktid, ca 2 ms, och kommer därför att visa ett för lågt värde för snabba, högfrekventa transienter typ cymbaler. Nivån vid höga frekvenser bör därför vara betydligt högre i realiteten. Mätningarna är gjorda efter kalibrerad RIAA-korrektion, och den övre kurvan visar beräknad nivå före korrektionen, dvs den nivå som graverats in på skivan. Observera att nivån alltså med säkerhet ligger betydligt högre än uppgivna 32 cm/s på grund av analysatorns tröghet!

Vid graveringen har använts ett brant filter som skär 36 dB per oktav över 25 kHz. Något signalinnehåll har alltså knappast graverats över denna frekvens, men vid mätningar har vi, trots detta, sett en del signaler med frekvenser upp emot 45 kHz. Det torde där till största delen röra sig om mekaniskt modulationsbrus från skivspåren, skivrasp från ojämnheter och helt enkelt distorsionsprodukter från pick-upen. Dessa signaler är ju inte önskvärda att återge eller föra genom förstärkarkedjan på något sätt, men de kan dock ställa till trassel om förstärkaren har svårigheter med snabba transienter och annat högfrekvent programmaterial.

Oscilloskopfotografierna visar utsignalen efter RIAA-korrektion vid olika ställen på skivan. Signalvärdena med samma referens som för Amber-mätningarna framgår av nedanstående tabell. Observera att värdena avser toppvärden!

	cm/s	dB rel 5,6 cm/s
saxofon	8,5	+ 3,5
trumpet	10	+ 5
tutti	28	+ 14

Här ser vi alltså betydligt högre värden än de som gavs av realtidsanalysatorn. Detta beror återigen på attacktiden, som i detta fall är praktiskt taget försumbar i sammanhanget. Eftersom oscilloskopmätningarna är gjorda med full bandbredd kan vi inte här se exakt vilka frekvenskomponenter som har högst amplitud, men man kan i alla fall sluta sig till att de högsta frekvenskomponenterna också har störst amplitud. Det innebär att toppvärdet före RIAA-korrektionen vid avspelning väl kan ligga 15 dB över de uppmätta värdena på skivan!

Vi har också mätt brusspänningen vid avspelning av skivan, vägd enligt IEC A. På skivans utgångsspår ligger bruset ca 75 dB under signalens toppvärde. På utgångsspåret var signalen till graverdosan neddragen vid inspelningen och det är alltså endast skivbruset vi mäter här. Mellan låtarna ligger däremot alla ledningar öppna ända fram till mikrofonerna, och vi mäter där bruset till ca 72 dB under toppvärdet. Detta är alltså ett mått på dynamiken för studion i sig och elektroniken fram till skivan, och, som vi ser, överträffas den av skivan.

Vid avspelningen

rekommenderas bara kvalitativt god Hi fi-apparatur, där skivans stora frekvensområde och akustiska samt dynamiska potential tillvaratages.

Förförstärkarens tonkontroller bör ställas för rak frekvenskurva, men den som vill ha en mjukare diskant kan prova en sänkning om 2 dB vid 8-10 kHz.

Alla pick uper med god spåringsförmåga och låg distorsion i en vällastad och resonansfri tonarm kan användas vid av tillverkaren rekommenderat avspelningstryck; emellertid kan återgivningen ofta förbättras om avspelningen sker med lägst 1-1,5 p, ibland upp till 2 p. Vi rekommenderar ellipsspetsar i första hand.

Den akustiska balansen kräver högtalarsystem med förmåga till snabb respons, ett vidsträckt mellanregister och en öppen, klar diskant. Det ligger en betydande akustisk energi i det övre frekvensområdet på skivan, t ex i trumpetstämorna. Detta avspeglas också i kraven på förstärkareeffekt, där sannolikt ett behov om minst 30 — 40 W uppkommer i normalfallet.

LIVE AT BAL PALAIS -78

JAZZ SESSION

GUGGE
HEDRENIUS'
**BIG BLUES
BAND**

LIVE AT BAL PALAIS -78
featuring PEPPER ADAMS,
JESPER THILO & BENNY BAILEY

BIG BLUES BAND LIVE AT BAL PALAIS

Sid A:

1. STONEY LONESOME

Music: Hank Crawford
Arr.: Hank Crawford
Förlag: Belinda Scand. AB
Solos: Wåge Finér, Christer Boustedt
(altos); Chris Holmström, Pepper Adams
(bars); Sture Akerberg (bass); Bosse
Broberg (trp)

2. I ALMOST LOST MY MIND

Music: Hunter
Arr.: Gugge Hedrenius
Förlag: Belinda Scand. AB
Solos: Claes Janson (voc)
Jesper Thilo (ten)
Pepper Adams (bars)

3. IN A MELLOW TONE

Music: Ellington - Gabler
Arr.: Gugge Hedrenius - Wåge Finér
Förlag: Big 3
Solos: Jesper Thilo (ten)
Pepper Adams (bars)
Lasse Olofsson (trb)
Sture Akerberg (bass)

Sia B:

1. DID SHE EVER CRY?

Music & Arr.: Gugge Hedrenius
Förlag: Sweden Music
Solos: Chris Holmström (bar)

2. SOUL SHOUTIN'

Music: Stanley Turrentine
Arr.: Gugge Hedrenius
Förlag: Prestige, BMI
Solos: Chris Holmström (bars)
Pepper Adams (bar)
Gustavo Bergalli, Benny Bailey (trps)
Jesper Thilo (ten)
Pétur Ostlund (drums)

3. UNTIL THE REAL THING

Music: Cahn
Arr.: Gugge Hedrenius
Förlag: Chappell
Solos: Claes Janson (voc)
Ten-Obligato: Jesper Thilo
Trp-Obligato: Bosse Broberg
B-Trb: Sven Larsson

4. SHERRI

Music: Hank Crawford
Arr.: Gugge Hedrenius
Förlag: Belinda Scand. AB
Solos: Lasse Olofsson (trb)
Pepper Adams (bars)

Recorded Live 27.8.1978
Engineer: Rune Persson

JAZZ SESSION

GUGGE
HEDRENIUS'

BIG BLUES BAND

Day Off

DAY OFF GHBBB

BIG BLUES BAND:

Bertil Lövgren (trp)
Ulf Adåker (trp & flh)
Waldemar Haller (trb)
Wåge Finér (altos)
Erik Norström (ten)

Chris Holmström (bar)
Gugge Hedrenius (p)
Bronislaw Suchanek (bass)
Rune Carlsson (drums)
Claes Jansson (vocal)

Recorded at BJORBO STUDIO 29 mars 1979

Engineers: Göran Thunström & Lollo Berglund

Sid A:

1. HALLELULEJAH I JUST LOVE HIM SO

(Ray Charles)

Belinda Scand. AB

Arr.: Wåge Finér, Gugge Hedrenius

Solos: Claes Janson (voc)

Erik Norström (ten)

Ulf Adåker (trp)

Bronislaw Suchanek (bass)

2. BIG ROCK

(Wåge Finér)

Manus

Arr.: Gugge Hedrenius, Wåge Finér

Solos: Wåge Finér (altos)

Waldemar Haijer (trb)

Rune Carlsson (drums)

3. MOLTEN GLASS

(Joe Farrell)

Manus

Arr.: Wåge Finér, Gugge Hedrenius

Solos: Wåge Finér (altos)

Gugge Hedrenius (pi)

Sid B:

1. BENNY'S FROM HEAVEN

(Hedrenius - Jefferson)

Manus

Arr.: Gugge Hedrenius

Solos: Claes Janson (voc)

Erik Norström (ten)

Bertil Lövgren (trp)

Gugge Hedrenius (pi)

2. HAWLKY TALKY

(Gugge Hedrenius)

Arr.: Gugge Hedrenius, Wåge Finér

Solos: Ulf Adåker (flh)

Erik Norström (ten)

Gugge Hedrenius (pi)

GUGGE HEDRENIUS BIG BLUES BAND

FESTIVAL BALLROOM

FEATURING: MEL LEWIS, HANK CRAWFORD, JESPER THILO, CLAES JANSON.

© ROLF ALLAN HAKANSON

Hej!

Vi är några killar som gillar att spela i ett större blues- och swingband. Inte i någon strikt storbandsstil. Utan med god plats för värme, själ och hjärta — och tokiga infall.

— I eldars sken och under jazzgudars beskärmt! Visst vunnit väl vår nordiska mörkskog på en eller annan blotplats för fromma hedningar att fylkas till diggaroffer och yster dans? Hacka och hugg!

Allvarligt talat: Tänk dig en djungelglänta som sjuder av liv och musik. Där man samlats till fest för att ge av sin lust. Att träffas, att äta, dricka, snacka, dansa, svettas. Tänk på det. Fördubbla. Lägg till THE SWING, dra ifrån en del stela halssmidan, stärkkragar och andra nödbromsar. Där har du en bild av vår BALLROOM-IDE!

Och du, den har inte stannat på ideplanet. Den har summit rätt in i verkligheten och svallvågorna håller som bäst på att rulla ut över landet. Faktum är att ballroom-rörelsen nu nått fast grund på fiskeklippan i Gamla Stans yttre skärgård.

Mitt i Strömmen alltså, några få årtal från Riddarnas högberg, Folkförsamlingens ö och Svears och Göters VD — beskyddad av S:t Örjans drakdödande läten — ligger, redo för holmgång, restaurant Strömsborg. Den hyser GUGGES BALLROOM. Välkommen!

Gugge

SIDA A

- 1. THINGS AIN'T WHAT THEY USED TO BE** 3:10
(Ellington - Ellington - George) Nordiska Musikförlaget
Solist: Willie Cook trumpet
- 2. DIGGIN' THE OL' CATS** 7:30
(K. Jernberg - G. Hedrenius) Manus
Solister: Claes Janson sång, Ulf Johansson trombone
- 3. STREET OF DREAMS** 4:52
(V. Young - S. Lewis) April
Solister: Hank Crawford altsax, Gugge Hedrenius piano
- 4. BAG OF BLUES** 3:45
(B. Cooper) Beka Musik
Solister: Claes Janson sång, Gugge Hedrenius piano
- 5. LITTLE PONY** 2:55
(N. Hefti - D. Lambert) Res. Förlag
Solist: Jesper Thilo tenorsax

SIDA B

- 1. VILKEN HÄRLIG DAG (ON A CLEAR DAY)** 3:29
(A. Lerner - B. Lane - specialtext G. Hedrenius)
Chappell Nordiska
Solist: Claes Janson sång
- 2. DON'T GET AROUND MUCH ANYMORE** 6:42
(Ellington - B. Russel) EMI Music
Solister: Gugge Hedrenius piano, Wåge Finér altsax
- 3. STONEY LONESOME** 5:26
(Benny "Hank" Crawford) Belinda
Solister: Hank Crawford altsax, Lasse Lundström bas, Willie Cook trumpet
- 4. ALEXANDERS RAGTIME BAND** 5:31
(t. Berlin) Sweden Music
Solister: Claes Janson sång, Ulf Johansson trombone

A2, B2, B4 arrangerade av Gugge Hedrenius och Wåge Finér
A3, B3 arrangerade av Hank Crawford
Övriga arrangerade av Gugge Hedrenius
Tekniker: Gert Palmcrantz A1, A2, A4, B1, B4
Anders Hägglöf A3, B2, B3
Rune Sundvall övriga

Alla titlar producerade av Gugge Hedrenius
Medproducent i A3, B2, B3 är Bo Broberg

Omslag: Rolf Allan

Foto: Bengt H. Malmqvist

Layout: Östlund & Widoff

Gugge Hedrenius Big Blues Band:

Trumpet: Willie Cook, Rolf Ericson,

Wojtek Ernest

Saxar: Wåge Finér, Hank Crawford, Jesper

Thilo, Dave Castle

Trombone: Ulf Johansson, Magnus Olsson

Piano: Gugge Hedrenius

Bas: Lasse Lundström

Trummor: Mel Lewis

Sång: Claes Janson

SCRANTA
SALP 1044

THINGS AIN'T WHAT THEY USED TO BE

Hon tog ut tummen ur munnen och greppade fjärrkontrollen som låg inlindad i snuttefilten. Hon hittade avstängningsknappen just som ännu ett bombplan var på väg att lyfta. När TV-bilden försvunnit, satt hon länge stilla i soffan. MILLER-klangerna hängde fortfarande i rummet och hon kände sig trygg. Trygg? Hon sträckte sig efter Nalle. "Rör mig inte" brummade han. "Jag kan bli smittad. Behåll din äckliga nostalgifeber för dig själv!" Milt överseende sa hon: "Nalle lille, vi människor har så brått. Vi är så ivriga att sluka allt nytt att vi inte märker vad vi tappar på vägen. Vi behöver helt enkelt en slags fiskträl som släpar efter i tiden och fångar upp det som slängts överbord av misstag" - Nalle såg tvislande på henne. "Hur grovmaskigt måtte inte själva nätet vara när TV med all sin eftersläpande kabelutrustning inte ens lyckas fiska upp lite schysst jazz då och då? Nej du Matte, sluta slarva med ditt nu, så behöver du inte snärjas så hårt av främmande vittjare och deras garn. Använd din egen nos! ... Sniff... Mitt väderkorn säger mig att ditt nya Canadakök just nu blinkar av ilskna signaler från Laserugnens: Honungsmarängen!" Sno dig, Matte! Det gäller att slå vakt om den fullmogna smaken! Vi nallar gillar fullgod smaker. Hos honung. Hos regn. Hos musik. Musik! Tänk att få stå mitt framför en orkester. Eller att få sätta på stereon precis så högt som dom spelar i verkligheten... Matte! Nu ska du höra. Jag vill sätta på FESTIVAL BALLROOM-plattan för dig. Så du hör ute i köket. Lyssna på Willie. Hör hur han finns i det gäckande nuet, hur han balanserar på den brusande vägen, den undanlidande. Allt flyter. Willies förflutna ligger hos Ellington. Ett gott förflutet. Bra med goda förhållande till det som varit. Är det inte dags för en försoningsdans? Får jag lov!

DIGGIN' THE OL' CATS är en av världens enklaste melodier. Den är given oss av en av samma världs stora jazzmusikanter: KURT JERNBERG. Som jazzprofessor i Sverige klagade han över att många begåvade elever intresserade sig mindre för swingtraditionen än för improvisationsövningar. Improvisera borde alla kunna, tyckte KURT, men inte blir det nån jazz av de. Hans stora hjärta söjde ett slag. Men så kom han igen och stog tillbaka. Under det impopulära fältropet "LYSSNA TILL DINA FÖRÄLDRA" presenterade han det här naivt okomplicerade temat. "Det är värdefullt utan swingkänsla. Prova det!"

För att ge relief åt enkelheten stökade vi till arrangemanget runtomkring kurras melodi. Du hör den efter orkesterintroduktionens basfigur. Den som rör sig i en upprepad slinga, alltså som i en slags revymässig väntan på nåt nytt gags. Och efter att jag har smällt till med pianolocket, f.ö.

Men då kommer temat i flera olika skepnader. Även Claes rider på samma melodi när han sjunger om Nalen i Stockholm där BIG BLUES BAND såg nattens ljus för första gången.

Att Uffe införlivat jazzens swingtradition med sitt trombonspel står helt klart, när han här ger sin härliga blandning av nu och då.

Ja, och så avslutas stycket efter en del hyss, f.ex Claes' räkneskämt som brukar genera särskilt den mera kvasi-konstnärligt krampaktiga delen av publiken. Swing it!

STREET OF DREAMS

Alt saxofonisten Hank Crawford vinner mitt hjärta genom sin intensiva innerlighet. I denna lugna ballad med sin nästan smärtsamma skönhet grips jag av ett djupt deltagande. Vilka drömmar är det som svikar? Vad är det Hank besjunger med sitt varma vemod? Och varifrån kommer hans kärleksfulla trots-allt-förhållning? Det är en religiös kraft över hans sätt att förläta sin nästa. Eller är det ödet som får absolution? - BLUES!

A BAG OF BLUES

"Jag är ute på en lång vandring, och jag vet inte riktigt vart jag ska kosa. Det enda jag fått med mig tycks vara en hel säck full med blues"

En människa vämjes vid sin situation. Hon grips av mjältsjuka och får spader. Uppbrottet kommer plötsligt och får sin musikaliska gestaltning med den tuttiorkestrerade öppnings-signalen. Men sedan följer ett mera tvehåget letande efter färdriktning, som framgår av Lasse Lundshöms kedja av återigen och pånytt påbörjade basgångar, som först så småningom leder till en farbar väg. Claes ger röst åt vandringsmannen. Ett visselansnitt utföres som pianosolo. När den rolöse försvinner mot horisonten är det inte lika obekymrat som Chaplin.

LITTLE PONY

Det här är en snabb låt som gjordes känd av Count Basies orkester på 50-talet. På ballroomgolvet brukar den diggande danspubliken ta sina steg i halvt tempo.

JESPER THILD är tenorsolist i denna hastiga genomvädning. Och han sätter pricken under utropsstecknet innan vi VÄNDER PÅ PLATTAN.

STONEY LONESOME

Här träffar vi Hank Crawford i ännu ett över-

tygande solo. Det här numret kan f.ö. sägas stå för något av Big BUES BANDS stilistiska mittlinje. Och så har det varit sedan 1962, då vi hörde Hank för första gången. De hade han tydligen stuvat som musikalisk ledare för Ray Charles' orkester och bildat en egen sjumanna-grupp, som verkligen tände oss. Hanks spel är enkelt och naturligt. Det utföres i en självtklar hemmahörighet i blues-traditionen och är rent från tvingningsmoment och onödigt kruvidulleri. Han ser sig själv som sångare och använder saxen som en förlängd trut. Det mesta han berättar om. Och man engagerar sig. Här hot vi honom i finform och på gränsen att förstå vad han berättar om. Och man utnejstade och bluesmättade fraser fogas till varandra i en egen komposition. Lågg märke till hur hans utnejstade och bluesmättade fraser fogas till varandra i en utvecklande förtöpa. Och med vilken känsla för struktur, komposition, helhet! När solot har landat minns man det nästan som en skulptur. Men då lägger Larry Lundström på passligt ut en bas-brygga till

Willie Cook, som också har vinnlägger sig om soloplåggningen i stort och litant. Lutar sig med kampets pulserande baktakt. MEL LEWIS har en nästan hypnotisk ritmisk pondus och får med stenkärl enkla medel alla Ork:s krafter att blomma. En kärnig trummis och en service-förskrädd giganer.

ON A CLEAR DAY

Efter en fin eftermiddag och en tidig middag ger sig Claes Janson ut i gatuvrimlet på väg till GUSSES BALLROOM på Strömsborg. Vi möter honom just som han cyklar in genom ett kommunalt grönområde. Han gnolar obekymrat för sig själv men får överraskande svar från parkens fåglar, av vilka en del har känsla för feeling. Där finns naturligtvis det vanliga gänget av gräsparvar och bofinkar. Också en rördrom och en albatross låter höra sig. Vid ett tillfälle tycker åtminstone jag mig höra en förrymd flodhäst.....

ALEXANDERS RAGTIME BAND

Välkomna till St. Moritz och TV:s direktsändning från det femtiöfte ALEXANDERLOHDET. Selen skiner snön ligger, flaggorna stakar. Allt ändas förväntan. Efter förra årets kritik

DON'T GET AROUND MUCH ANYMORE

Originaltexten brukar ge god vägledning när man förmar sin egen version av en låt. Det här stycket inleds med frasen "MISSED THE SATURDAY DANCE!" Upphängd på en slående effektiv melodisk upptakt för oss denna episkt-lyriska sats rätt in i den tragiska handlingen. Under många år levde jag dock ovetande om denna fångad som jag var av inledningens gastgrepp: jag hörde en gudsförgäten röst skrika ut sin förtrivlan över att ha missat en viktig skoldans. Ohyttliga följder var att vänta och jag fasade. Men det skulle bli värre. Ett radierat dansbandsfrankförande från något stadshotell övertygade mig så småningom om att texten nog måste fattas symboliskt. Under mina tolkningsförsök tecknade sig bl.a. en gammal kvinna som väsande och med hes röst tillkännager följande: "Ve mig, olyckliga, ödet har förmenat mig livets samtliga Lördagsdanser." Men då blev det dags att införskaffa den tryckta originaltexten. Låget visade sig vara ungefär så illa, som jag misstänkt. Låten kunde alltså under inga omständigheter ges en hurtig framtoning. Storyn är ungefär så här: "Trist att jag inte kom i väg till dansen i lördags - det hade ju varit världens fart, hörde jag - men utan dej hade jag bara ingen lust. Och det har jag förresten inte med så mycket annat heller, nuförtiden."

mot den stereotypa barnoplåggningen har man frächat upp lite i arrangemanget. Som nu bjuder på fristyte kombinerat med störtlopp och stolon. Och som avslutas med dans i den s.k. domaregården omedelbart före målgång. Insigningsrättigheten CLAES JANSON är med förlov sagt en av Nordens helaste.... Han har biffat sjunga... Hella... Trullar tiller sändningsupprell... Hella... tillbaka i sändning? Hrm. Jag dom fick alltså vända högtalarna bort från själva backen av risk för snösmältning... Hot kille den där Janson... Startklart nu för soloak. Se upp i backen sju hal i nacken! Där kastar sig Uffe Johansson utför i en halsbrytand friskning. Looping! Salonor-tal! Dubbel molbergare! Vilken balans vilken genom trombonseral improvisation.... Och nu in i en hisnande stolon. Han rundar Dinah-porten! Huru Lime-porten! Transportsträcka... till

STONEY LONESOME Här träffar vi Hank Crawford i ännu ett över-

tygande solo. Det här numret kan f.ö. sägas stå för något av BIG BLUES BANDS stilistiska mittlinje. Och så har det varit sedan 1962, då vi hörde Hank för första gången. Då hade han nyligen slutat som musikalisk ledare för Ray Charles' orkester och bildat en egen sju-manna-grupp, som verkligen tände oss. Hanks spel är enkelt och naturligt. Det utföres i en självklar hemmahörighet i blues-traditionen och är rent från förälskningsmoment och onödigt kruvidulleri. Han ser sig själv som sångare och använder saxen som en förlängd trut. Det mesta han spelar är meningsfullt på något sätt och man är liksom på gränsen att förstå vad han berättar om. Och man engagerar sig! Här hör vi honom i fin form och i en egen komposition. Lägga märke till hur hans utmejslade och bluesmättade fraser fogas till varandra i en utvecklande fortlöpa. Och med vilken känsla för struktur, komposition, helhet! När solot har landat minns man det nästan som en skulptur. Men då lägger Lasse Lundström på passligt ut en bas-brygga till Willie Cook, som också han vinnlägger sig om solouppläggningsen i stort och lugnt lutar sig mot kompetens pulserande bärkraft. MEL LEWIS har en nästan hypnotisk rytmisk pondus och får med skenbart enkla medel alla ork:s krafter att blomma. En härlig trummis och en service-inriktad gigant!

ON A CLEAR DAY

Efter en fin eftermiddag och en tidig middag ger sig Claes Janson ut i gatuvärlden på väg till GUGGES BALLROOM på Strömsborg. Vi möter honom just som han cyklar in genom ett kommunalt grönområde. Han gndar obe-kymrat för sig själv men får överraskande svar från parkens fåglar, av vilka en del har känsla för feeling. Där finns naturligtvis det vanliga gänget av gräsparvar och befinkar. Också en rördrom och en albatross låter höra sig. Vid ett tillfälle tycker årminstone jag mig höra en förrymd flodhärt.....

ALEXANDERS RAGTIME BAND

"Välkomna till S:t Moritz och TV:1:s direktsändning från det femtielfte ALEXANDERLOPPE. Solen skiner snön ligger, flaggorna slokar. Allt ändas förväntan. Efter förra årets kritik

mot den stereotypa banuppläggningsen har man fräshat upp lite i arrangemanget, som nu bjuder på fristyle kombinerat med störtlopp och slalom. Och som avslutas med dans i den s.k. domaregården omedelbart före målgång. Invignings-sångaren CLAES JANSON är med förlov sagt en av Nordens hetaste.... Han har börjat sjunga... Hallå... [FILLFÄLLIGT SÄNDNINGSUPPEHÅLL]... Hallå... tillbaka i sändning? Armm. Jo, dom fick alltså vända högtalarna bort från själva backen av risk för snösmälta... Hot kille, den där Janson... Startklart nu för soloåk. Se upp i backen sju hål i nacken! Där kastar sig Uffe Johansson ut för i en halsbrytand friåkning. Looping! Saltmor-tal! Dubbel Mollbergare! Vilken balans, vilken genomtromboniserad improvisation!... Och nu in i en hisnande slalom. Han rundar Dinah-porten! Harry Lime-porten! Transportsträcka så till domaredansens galanteriområde. Elegant med swing! Råtar ut och... i mål! Heja Sverige!

DON'T GET AROUND MUCH ANYMORE

Originaltexten brukar ge god vägledning när man formar sin egen version av en låt. Det här stycket inledes med frasen "MISSED THE SATURDAY DANCE!". Upphängd på en stående effektiv melodisk upptakt för oss denna episkt-lyriska sats rätt in i den tragiska handlingen. Under många år levde jag dock ovetande om denna fångad som jag var av inledningens gastgrepp: jag hörde en gudsförbäten röst skrika ut sin förvirran över att ha missat en viktig skoldans ohyggliga följder var att vänta och jag fasade. Men det skulle bli värre. Ett radierat dansbandsframförande från något stadshotell övertygade mig så småningom om att texten nog måste fattas symboliskt. Under mina tolkningsförsök tecknade sig bla. en gammal kvinna som väjande och med hes röst tillkännaget följande: "Ve mig, olyckliga. Ödet har förmenat mig livets samtliga Lördagsdanser." Men då blev det dags att införskaffa den tryckta brigit-naltexten. Låget visade sig vara ungefär så illa, som jag misstänkt. Låten kunde alltså under inga omständigheter ges en hursig framtoning. Storn är ungefär så här: "Tjst att jag inte kom i väg till dansen i lördags - sm hade vi varit världens fart, hörde jag - men utan dej hade jag bara..."

JAZZ SESSION

GUGGE
HEDRENIUS'

BIG BLUES BAND

Swedish Ballroom

Gugge Hedrenius
BIG BLUES BAND
Arbetargatan 28 B
S-112 45 Stockholm
Tel Sweden 8-51 59 19

GHBBB -88

Swedish Ballroom-GHBBB

Gugge Hedrenius Big Blues Band:

tps	Willie Cook	sax	Håkan Lewin	p	Gugge Hedrenius
	Bosse Broberg		Johan Hörén	dr	Måns Ekman
	Thomas Driving		Håkan Werling	b	Lasse Lundström
tbs	Lif Johansson		John Högnan	voc	Claes Janson
	Dicken Hedrenius				
	Mats Sigstedt				

Recorded live at Cabaret Restaurang, Stockholm,
30 October 1987 by Gert Palmcrantz.

A.

CHATTANOOGA

(Gordon-Warren)
Solos: Bosse Broberg, tp
Håkan Werling, ten
Warner Bro:s

BLACK AND TAN

(Duke Ellington)
Solos: Willie Cook, tp,
John Högman, bar
SBK

EASY

(Gugge Hedrenius)
Solos: Håkan Werling, ten
Ulf Johansson, tb
Gugge Hedrenius, p
manuscript

B.

HAVE YOU MET

(Rogers-Hart)
Solos: Claes Janson, voc
Bosse Broberg, tp
Warner Bro:s

ANYTIME

(Washington-Young-Wiley)
Solos: Gugge Hedrenius, p
Claes Janson, voc
Warner Bro:s

APRIL IN PARIS

(Vernon Duke-Harburg)
Solos: Gugge Hedrenius, p
Bosse Broberg, tp
Warner Bro:s

Produced and arranged by
GHBBB - Gugge Hedrenius

All rights of the manufacturer and of the owner of the
recorded work are reserved. Unauthorised public
performance, broadcasting and copying of this record are
prohibited.

nob

JAZZ

BALLROOM NIGHT

GUGGE
HEDRENIUS'

BIG BLUES

BAND

JAZZ BALLROOM NIGHT

This record is GHBBB's seventh. First out was "CHOOSE NOW" (Columbia 1964) which got four and a half stars in Down Beat. Then came Polar's "BLUES OF SWEDEN" (1972) BLUES OF STOCKHOLM (1974) and "BLUES OF EUROPE" (1976). After that there was a direct to disc cutting, "BLUES DIRECT" (Ställverket 1978), and then it was time for "FESTIVAL BALLROOM" (Scranta 1985).

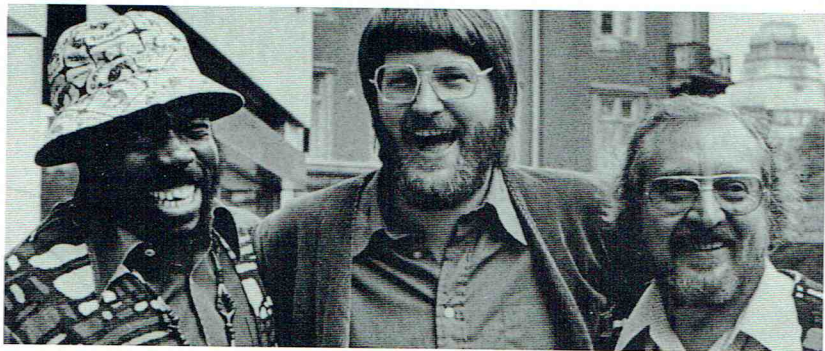
"JAZZ BALLROOM NIGHT" which you have before you now was released in the autumn of 1994, in time to celebrate GHBBB's 35th anniversary.

Because the history of the orchestra actually dates back to 1959, to NALEN, the old jazz palais de danse in Stockholm

where one could both listen and dance to jazz music. The place was like a window on the international jazz world: there was a constant stream of visiting musicians from America and jazz traditions were handed down.

Over the years GHBBB has also worked together with many of the great musicians who have kept jazz traditions alive - names like Idrees Sulieman, Joe Newman, Harry Edison, Benny Bailey, Thad Jones, Rolf Ericson, Willie Cook, Ernie Wilkins, James Moody, David Newman, Sahib Shihab, Pepper Adams, Hank Crawford, Red Mitchell, Roland Hanna, Ed Thigpen, Sonny Payne, Mel Lewis as well as singers like Candy Green, Babs Gonzales, Joe Williams and Jimmy Witherspoon.

Other important non-Americans

Thad Jones, Guggie and Mel Lewis in Stockholm. Photo Bertil Ericson

included Kurt Järnberg, Christer Boustedt, Jesper Thilo, Bjarne Nerem, Bernt Rosengren, Ulf Johansson, Chris Holmström, Lars Fernlöf, Ivan Oscarsson and Sigge Andersson.

In the middle of the 60's the orchestra lost contact with the dancing public. Ten years later, after developing more of a concert style of playing, the band wanted to revert to music that was in touch with a "nonseated" audience again - an audience that moved, an audience that danced! And that was how Gugge's Ballroom was born.

The concept was simple - the musicians wanted to play their own music to the full in restaurant surroundings. They wanted to create an urban follow-up, so to speak, to the ritual and social encounters of tribes in jungle clearings. Life and movement! And the audience should be of all ages, mixed generations, just like the band itself (the musicians are between 20 and 70 years old!).

As time went by the project became an immense success. GUGGE'S BALLROOM is a travelling restaurant of no fixed abode. The concept can crop up here, there or anywhere - as a complement to the official programme at jazz festivals, or in a restaurant hired by a jazz club or by the orchestra itself. Or as a guest at someone else's establishment (such as the Cat Club in New York in April, 1988, for example).

This CD presents GHBBB's music on just such an evening. Welcome to Gugge's Ballroom!

GUGGE HEDRENIUS BIG BLUES BAND

Wåge Finér, alto sax (1-16)
co-arranger (2, 15)

Henrik Blommé, alto sax (1-12, 14-16)

Hank Crawford, alto sax (1, 6, 12)

Hector Bingert, clarinet / tenor sax
(1-10, 12, 14-16)

Håkan Werling, tenor sax
(2-5, 7, 9, 10, 15, 16)

Per Johansson, tenor sax (11, 13, 15)

Anders Lindsög, tenor sax (7, 11)

John Högman, tenor sax (1, 6, 8, 14)

Charlie Malmberg, baritone sax
(2-5, 7, 9-11, 13, 15, 16)

Dave Castle, baritone sax (1, 6, 8, 12, 14)

Willie Cook, trumpet (1-16)

Bosse Broberg, trumpet (1-16)

Thomas Driving, trumpet / fluegelhorn
(1-12, 14-16)

Dicken Hedrenius, trombone (1-16)
arranger (10, 16)

Anders Norell, trombone (1-10, 12, 14-16)

Sven Larsson, bass trombone
(1-12, 14-16)

Gugge Hedrenius, piano (1-16)
arranger (1-9, 11-15)

Peter Forss, bass (1-10, 12, 14-16)

Mattias Frostenson, bass (11, 13)

Måns Ekman, drums (1-16)

Jesper Kuiberg, congas (1-16)

JAZZ BALLROOM NIGHT

GUGGE HEDRENIUS' BIG BLUES BAND

[1] **JUST ONE DAY** /BLOTT EN DAG (4'27)
O. Ahnfelt -L. Sandell/ arr. Gugge Hedrenius
 (solos Dicken Hedrenius, Hank Crawford)

JAZZ BALLROOM SUITE

Gugge Hedrenius

[2] **SAMBA** (7'04)

(solos Hector Bingert, Bosse Broberg)

[3] **TANGO BOLERO** (5'09)

(solos Dicken Hedrenius, Bosse Broberg, Hector Bingert)

[4] **FOXTROT**/BUGGFOX (3'24)

(solos Håkan Werling, Willie Cook)

[5] **MIDNIGHT MOON** /MIDNATTSMÅNE (2'11)

(solos Thomas Driving, Dicken Hedrenius)

[6] **JAZZ BALLROOM BLUES** (5'30)

(solos Hank Crawford, Dicken Hedrenius, Peter Forss)

[7] **KICK OFF THE BLUES** /MERA BLUES (5'13)

(solos Anders Lindskog, Dicken Hedrenius)

SOME MORE DANCING

[8] **STROZY** (3'10)

Gugge Hedrenius

(solos Hector Bingert, Dave Castle)

[9] **WONDERFUL IS SHORT**/UNDERBART

ÄR KORT (3'50)

Povel Ramel / arr. Gugge Hedrenius

(solos Gugge Hedrenius, Wåge Finér, Dicken Hedrenius)

[10] **THE LEAK** /LÄCKAN (3'26)

Dicken Hedrenius

(solos Dicken Hedrenius, Charlie Malmberg, Peter Forss)

[11] **I GOT TO GO HOME** (3'29)

Gugge Hedrenius

(solo Gugge Hedrenius)

[12] **NATIONAL ANTHEM** /DU GAMLA

DU FRIA (4'47)

Trad. arr. Gugge Hedrenius

(solos Hank Crawford, Bosse Broberg)

SWEET BALLROOM JAZZ

Gugge Hedrenius

[13] **S.B.M.N. BLUES** (7'57)

(solos Gugge Hedrenius, Wåge Finér, Mattias Frostensson, Dicken Hedrenius, Willie Cook, Bosse Broberg, Mans Ekman)

[14] **BIG BLUES WALTZ** (3'54)

(solo Wåge Finér)

[15] **BLUES OF EUROPE** (7'47)

(solos Bosse Broberg, Per Johansson)

[16] **CODA** (2'22)

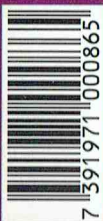
Dicken Hedrenius

PHONO
SUECIA

PSCD 86

DDD

© & ©
1994 STIM/
Swedish Music
Information
Center

JAZZ BALLROOM NIGHT

GUGGE HEDRENIUS' BIG BLUES BAND

[1] **JUST ONE DAY** /BLOTT EN DAG (4'27)
(solos Dicken Hedrenius, Hank Crawford)

JAZZ BALLROOM SUITE

[2] **SAMBA** (7'04)
(solos Hector Bingert, Bosse Broberg)

[3] **TANGO BOLERO** (5'09)
(solos Dicken Hedrenius, Bosse Broberg, Hector Bingert)

[4] **FOXTROT** /BUGGFOX (3'24)
(solos Håkan Werling, Willie Cook)

[5] **MIDNIGHT MOON** /MIDNATTSMÅNE (2'11)
(solos Thomas Driving, Dicken Hedrenius)

[6] **JAZZ BALLROOM BLUES** (5'30)
(solos Hank Crawford, Dicken Hedrenius, Peter Forss)

[7] **KICK OFF THE BLUES** /MERA BLUES (5'13)
(solos Anders Lindskog, Dicken Hedrenius)

SOME MORE DANCING

[8] **STROZY** (3'10)
(solos Hector Bingert, Dave Castle)

[9] **WONDERFUL IS SHORT** /UNDERBART
ÅR KORT (3'50)
(solos Gugge Hedrenius, Wåge Finér, Dicken Hedrenius)

[10] **THE LEAK** /LÄCKAN (3'26)
(solos Dicken Hedrenius, Charlie Malmberg, Peter Forss)

[11] **I GOT TO GO HOME** (3'29)
(solo Gugge Hedrenius)

[12] **NATIONAL ANTHEM** /DU GAMLA
DU FRIA (4'47)
(solos Hank Crawford, Bosse Broberg)

SWEET BALLROOM JAZZ

[13] **S.B.M.N. BLUES** (7'57)
(solos Gugge Hedrenius, Wåge Finér, Mattias Frostensson, Dicken Hedrenius, Willie Cook, Bosse Broberg, Måns Ekman)

[14] **BIG BLUES WALTZ** (3'54)
(solo Wåge Finér)

[15] **BLUES OF EUROPE** (7'47)
(solos Bosse Broberg, Per Johansson)

[16] **CODA** (2'22)

Total time 74'00

Recorded April 1993 - June 1994 in
Studio 9, Radiohuset, Stockholm.
Recording engineer Anders Hägglöf.
Digital mastering Rune Persson.
Cover art Gugge Hedrenius and
Ermalm's Egenart.
Coverphoto Peter Diedrich.
Production supervisor Jan Kling.

A PHONO SUECIA recording produced by STIM
(the Swedish Performing Rights Society) Stockholm,
in co-operation with the Swedish Broadcasting
Corporation.
STIM/Swedish Music Information Center, P.O.Box
27327, S-102 54 Stockholm

GHB - JAZZ BALLROOM NIGHT (medverkande musiker)

WÄGE FINER	alto sax	(1-16)
	co-arranger	(2, 15)
HENRIK BLOMME	alto sax	(1-12, 14-16)
HANK CRAWFORD	alto sax	(1, 6, 12)
HECTOR BINGERT	clarinet & tenor sax	(1-10, 12, 14-16)
HÅKAN WERLING	tenor sax	(2-5, 7, 9, 10, 15, 16)
PER JOHANSSON	tenor sax	(11, 13, 15)
ANDERS LINDSKOG	tenor sax	(7-11)
JOHN HÖGMAN	tenor sax	(1, 6, 8, 14)
CHARLIE MALMBERG	baryton sax	(2-5, 7, 9-11, 13, 15, 16)
DAVE CASTLE	baryton sax	(1, 6, 8, 12, 14)
WILLIE COOK	trumpet	(1-16)
BOSSE BROBERG	trumpet	(1-16)
THOMAS DRIVING	trumpet & fluegelhorn	(1-12, 14-16)
DICKEN HEDRENIUS	trombone	(1-16)
	arranger	(10, 16)
ANDERS NORELL	trombone	(1-10, 12, 14-16)
SVEN LARSSON	bass trombone	(1-12, 14-16)
GUGGE HEDRENIUS	piano	(1-16)
	arranger	(1-9, 11-15)
PETER FORSS	bass	(1-10, 12, 14-16)
MATTIAS FROSTENSSON	bass	(11, 13)
MÅNS EKMAN	drums	(1-16)
JESPER KVIBERG	congas	(1-16)
